

د حضرت عاموس نبی کتاب

– ماخذ انبیاء

پېژندگلو

خُدائی پاک د غرور نه نفرت کوي. د خلقو یقین دا جور شوئے وو چې مونبو خپل ضرورتونه پخپله پوره کُو او دا ترپنه هېر شوی ټو چې څه چې هفوئ لري دا د خُدائی پاک د طرفه دی. خُدائی پاک ټولو خلقو له اهمیت ورکوي که غریبانان وي او که مالدار، که د هر مذهب یا د هرې قبیلې سره یې تعلق وي. د غریبانانو سره چې کوم ظلم زیاتے کېدو او نالنصافی ورسره کېده او د بل وطن مسافرو د مجبوري نه به چې غلطه فائده اخسته کېده د هېڅي خلاف حضرت عاموس نبی خبردارے ورکړے وو. خُدائی پاک مخلص عبادت غواړي، سره د هغه مناسبو آدابو او روښي چې د هغه عزت په کښې وي. حضرت عاموس نبی یو شپونکے او زمیندار وو چا چې پېشگویانې ورکړې کله چې یږیعام د اسرائیل بادشاه وو او عُزیاه د یهوداہ بادشاه وو. هغه وخت کښې د بُت پرستۍ، عېش عشرت، لوټ مار او دوکه بازی دور وو. مالدارو او زورورو به په غریبانانو زور زیاتے کولو. حضرت عاموس نبی د بنی اسرائیل د مرتد کېدو، معاشرتی نالنصافو مذمت وکړو او خلقو له یې خبردارے ورکړو چې خُدائی پاک سره د لوط ماتولو په وجه

به په هفوئ لويه تباھي راشي. په داسي وختونو کښې بې حوصلې کېدل پېر آسان وي چې آيا خُدائی پاک به دغه بې انصافه، بې وفا، او د ناجائزه دولت لالچيانو سره انصاف وکړي او که نه. خو مونږ له اميد ساتل پکار دی ځکه چې دا د خُدائی پاک وعده ده چې هغه به ټولو سره انصاف کوي.

انصاف لکه د اويو د چپو په شان وېھېږي، او صداقت د هغه سيند په شان چې هيڅکله نه او چېږي. د حفظ کولو دپاره ۱۴:۵ آيت ”د بنو لتيون کوئ او بدوي پسې مه ګرخئ نو تاسو به ژوندي پاتې شئ. نو بیا به مالک خُدائی، رب الافواج ستاسو مل وي.“

۱ د عاموس پېغام، چې د تقوع بnar یو شپون وو. دا هغه پېغام دیه څه چې هفة د زلزلې نه دوه کاله مخکښې د اسرائیل په حقله په رویا کښې ولیدل، کله چې عزیاه د یهوداہ بادشاه وو او یریعام د یهواس زوئ د اسرائیل بادشاه وو.

۲ هفة وفرمائیل، ”مالک خُدائی د صیون نه غرمبېږي، او د یروشلم نه غورېږي. د شپونکو د خرن ځایونه به اوچ شی، او د کرمل د غرۂ په سر وابنۂ به مراوې شی.“

د بنی اسرائیلو په ګاونډیانو د مالک خُدائی عدالت

۳ مالک خُدائی داسي فرمائی، ”د دمشق خلقو بار بار ګناه کړې ده، نو زه به هفوئ د سزا نه بغېر پرې نه بدم. هفوئ زما خلق په جلعاد کښې وھلی دی داسي لکه په تریشر چې غله دانه ټکولی شی. ۴ نو زه به د حِزائیل په شاهی محل اور نازل کرم او دا به د بنحد قلعه ګانې وسوزوی. ۵ زه

به د دمشق دروازې ماتې کرم او د آون د وادی بادشاہ چې په تخت ناست دیه به ووژنم، زه به د بیت عدن بادشاہ تباہ کرم.

د آرام خلق به د قیر مُلک ته جلاوطن شی،” مالک خُدائی داسې فرمائی. ⑥ مالک خُدائی داسې فرمائی، ”د غزه خلقو بار بار گناه کړي ده، نو زه به هفوئ د سزا نه بغېر پرې نه بددم. ټکه چې هفوئ توله علاقه جلاوطن کړه او ادوم باندې پې خرڅه کړه، ⑦ نو زه به د غزه په دېوالونو اور نازل کرم، او هغه به د دې قلعه ګانې وسوزوی. ⑧ زه به د اشدوډ خلق وژنم او د اسقلون بادشاہ به تباہ کرم. بیا به زه په عقرون حمله وکرم او یو خو فلستیان چې ژوندی پاتې دی به هم مرءه شی،“ دا د مالک قادر مطلق خُدائی فرمان دی. ⑨ مالک خُدائی داسې فرمائی، ”د صور خلقو بار بار گناه کړي ده، نو زه به هفوئ د سزا نه بغېر پرې نه بددم. ټکه چې هفوئ د بنی اسرائیلو سره د ورورو لی د لوط لحاظ ونہ کرو بلکې توله علاقه پې جلاوطن کړه او په ادوم پې خرڅه کړه.

⑩ نو زه به د صور په دېوالونو اور راناژل کرم او دا به د هغې ټولې قلعه ګانې وسوزوی.“ ⑪ مالک خُدائی داسې فرمائی، ”د ادوم خلقو بار بار گناه کړي ده، نو زه به هفوئ د سزا نه بغېر پرې نه بددم. ټکه چې هفوئ خپلو ورونيو بنی اسرائیلو پسې توره په لاس مندې وھلې او په هفوئ پې هیڅ رحم نه کولو. او خپله غصه پې جاری وساتله، او غصه پې د قابو نه بھر کېده. ⑫ نو زه به په تیمان اور نازل کرم او دا به د بُصره قلعه ګانې تباہ کړي.“ ⑬ مالک خُدائی داسې فرمائی، ”د عمون خلقو بار بار گناه کړي ده، نو زه به هفوئ د سزا نه بغېر پرې نه بددم. ټکه چې هفوئ د جلعاد د اميدوارو بنخو خيټې وخيرلې د دې دپاره چې خپل سرحدونه

لوئ کړی. ⑯ نو زه به د رېه په دېوالونو اور نازل کړم، او
دا به د هغې تولې قلعه ګانې وسوزوی. د جنګ په ورخ به د
جنګ دغه شان چې اور پدې شی، لکه د طوفان په ورخ چې
تېزه سیلی وي. ⑰ د هفوئ بادشاه به خپلو آفسرانو سره یو
څای جلاوطن شی، ”دا د مالک خُدائی فرمان دی.

۲ ⑱ مالک خُدائی داسې فرمائی، ”د موآب خلقو بار بار
گناه کړی ده، او زه به هفوئ د سزا نه بغير پرې نه بدم. ټکه
چې هفوئ د ادوم د بادشاه هیوکی وسوزول او ایرې یې
کړل. ⑲ نو زه به په موآب اور نازل کړم، دا به د قريوت
قلعه ګانې وسوزوی. څنګه چې د جنګ لويه الله ګوله شی او
بيګل وغږيدی نو موآب به د جنګ په تاو کښې هلاک شی.
⑳ زه به د موآب بادشاه سره د هغه د آفسرانو تباہ کړم، ”
مالک خُدائی فرمائی. ⑳ مالک خُدائی داسې فرمائی، ”د
يهوداه خلقو بار بار گناه کړی ده، نو زه به هفوئ د سزا نه
بغير پرې نه بدم. ټکه چې هفوئ د مالک خُدائی شريعت رد
کړو او د هغه په حکمونو یې عمل ونہ کړو. ټکه چې هفوئ د
دروغو خُدایانو بېلارې کړل، هغه خُدایانو چې د دوئ پلار
نيکونو یې پیروی کوله. ⑵ نو زه به په يهوداه اور نازل کړم
او دا به د یروشلم قلعه ګانې وسوزوی.“

د بنی إسرائیلو عدالت

⑶ مالک خُدائی داسې فرمائی، ”د بنی إسرائیل خلقو بار بار
گناه کړی ده، نو زه به هفوئ د سزا نه بغير پرې نه بدم. ټکه
چې هفوئ صادقان خلق په سپینو زرو او غربیانان په یو

جور څپلو خرڅوی. ⑦ هفوئ د غریبانانو سرونه لکه د

زمکی د خاوری په شان د پنسو لاندې کوي او نه پرېبدی چې
مظلومانو ته انصاف ملاو شي. پلار او زوئ هم یوې بشخې
سره څملی او زما د پاک نوم بې حرمتی کوي. ⑧ هفوئ د

هرې قربانګاه په خوا کښې په هفه کپرو کښې چې په
ضمانت کښې اخسته شوې وي څملی. د خپل خُدائی په
کور کښې هفوئ په هفه پېسونه می څښی چې د بې انصافی د
جرمانې په طور اخسته شوې دی. ⑨ خو زما خلقو

وکتل چې ما اموریان تباہ کړل، اگر که هفوئ د دیار په شان
لوړ او د څېږي په شان مضبوط ټو. ما بره نه د هغې مبوه او
لاندې نه جرېږي وویستلي او بریاد مې کړل. ⑩ هم ما تاسو
د مصر نه راوویستلي، او خلوبنست کاله مې په صhra کښې
ستاسو لارښودنه وکړه چې تاسو د اموریانو زمکه قبضه

کړئ. ⑪ هم ما ستاسو ځینې زامن پېغمبران جور کړل او
څه څوانان مې د خدمت دپاره د نذير په حیثیت وقف کړل.
ولې دا ربستیا نه دی زما خلقو بنی اسرائیلو؟“ مالک خُدائی

دا سې فرمائی. ⑫ ”خو تاسو د نذير په حیثیت په وقف شوو

خدمت کوونکو می وڅښل او د هفوئ قسم مو مات کړو او
پېغمبرانو ته مو حکم وکړو چې، پېشگویانې مه کوي. ⑬ نو

بیا، زه به تاسو دا سې دباؤ کرم لکه څنګه چې د غلي نه پکه
ګاپۍ دباؤ وي. ⑭ نه به تېزه منډه وهونکی وتبنتدے شي،

او نه به طاقتور کښې طاقت پاتې شي، او نه به جنګیالی خپل
ژوند بچ کړئ شي. ⑮ نه به غشی ويشتونکی، نه به تېزه
منډه وهونکی او نه به په آس سواره خپل ژوند بچ کړئ شي.

په هفه ورځ به تکړه فوجیان هم بریند وتبنتی،“ مالک
خُدائی فرمائی. ⑯

دا کلام واورئ چې مالک خُدائی ستاسو خلاف دے فرمائی، ایسے بنی اسرائیلو، دا د هغه ټولو قبیلو خلاف دے چې ما د مصر نه بھر راویستی دی، ”صرف تاسو یئ چې ما د زمکې په ټولو قومونو کښې خوبن کړی یئ، نو ځکه به زه تاسو ته ستاسو د ټولو گناهونو په وجه سزا درکرم.
 آیا دوه کسان یو ځای سفر کولیے شی ترڅو چې هفوئ داسې کولو باندې متفق نه وی؟ آیا زمرے په ځنګل کښې غړمبېږي کله چې د هغه بشکار نه وی؟ آیا هغه په خپل غار کښې غړمبېږي کله چې هغه څه نه وی نیولی؟ آیا یو مارغه په لېټ کښې ګډېږدې شی کله چې ورته د ګډېږدو دپاره څه نه وی؟ آیا دام په زمکه په خپله بندېږي کله چې بشکار د ګډېږدو دپاره نه وی؟ کله چې په بشار کښې بیګل وغږبېږي نو خلق نه یږدې؟ کله چې یو بشار باندې افت راشی آیا دا مالک خُدائی نه وی راوستې؟ یقیناً چې قادر مطلق خُدائی هیڅ نه کوي ترڅو چې خپله منصوبه خدمت کوونکو پېغمبرانو ته څرګنده نه کړی. خو اوس زمرے په غړمبېږدو دے نو خوک به نه یږدې؟ اوس خو قادر مطلق خُدائی خپل کلام و فرمائیلو، نو خوک به د هغه د پېشگویی ورکولو نه انکار وکړی؟“

د سامریې تباہی

 د اشدوډ قلعه گانو ته او د مصر قلعه گانو ته اعلان وکړه چې، ”د سامریه په غرونو راغونډ شی او وګورئ چې په

دې بسار کښې څه کېږي. څومره لويه ګډوپی ده پکښې او

څومره ظلم د هغې خلقو سره کېږي. ”**۱۰** مالک خُدائِ

فرمائي، ”هفوئ په دې نه پوهېږي چې صحیح کار څنګه

وکړي. هفوئ خپلې قلعه ګانې د هغه مال نه پکې کړي دی

کوم چې په ظلم زیاتې او غلا سره اخستے شوئے دی. ”**۱۱**

نو ټکه قادر مطلق خُدائِ داسې فرمائي چې، ”دشمن به

ستاسو وطن محاصره کړي او ستاسو پخې قلعي به

راوغورزوی او ستاسو قلعي به لوټ کړي. ”**۱۲** مالک

خُدائِ دا فرمائي، ”لکه څنګه چې یو شپون د ازمری د خولې

نه د ګډې د پښې یو دوه هډوکۍ یا د غور یوه ټوکړه بچ کړي،

نو دغسي به هغه بنى اسرائیل چې په سامریه کښې اوسيدې

هفوئ به دومره پرياد شی او داسې به پاتې شی لکه چې د

کټ یو بازو او د کُرسۍ یوه پښه باقی پاتې شی. ”**۱۳** قادر

مطلق خُدائِ، ربُ الافواج دا فرمائي، ”واورئ، او د یعقوب د

خاندان خلاف ګواهی ورکړئ. ”**۱۴** په کومه ورځ چې زه بنى

اسرائیلو له د ګناهونو سزا ورکوم، زه به د بیت ایل قربان ګاه

تباه کرم. د هرې قربان ګاه بشکرونه به مات شی او په زمکه به

راوغورزوی شی. ”**۱۵** زه به د اوپری کورونه او د ژمى

کورونه دواړه تباہ کرم. هغه کورونه چې د هاتې په غابښونو

بسائسته کړئ شوی دی هغه به تباہ شی او دا محلونه به باقی

پاتې نه شی، ”مالک خُدائِ فرمائي.

۱۶

”ما ته غور ونيسي، د سامریه په غرونو ای د بسن

څريه غواګانو، تاسو هغه بشې یئ چې په غریبانانو ظلم کوئ

او ضرورتمند د پښو لاندې کوئ، او خوک چې خپلو

خاوندانو ته همپشه وائی چې، مونږ له د خبسلو دپاره مې راوترئ. ۱ قادر مطلق خُدای په خپل پاکوالی قسم وکړو چې هغه وخت به یقیناً راشی چې تاسو ته به پوزو کښې کُنډې واچولے شی او په رابنکلو به بوتلے شی، تاسو هر یو کس به داسې رابنکلے شی لکه څنګه چې په کُنډه کښې کب رابنکلے شی. ۲ تاسو هر یو به په دېوالونو کښې د جوړو شوو لارو نه په زور وویستلے شی، تاسو به بهر د حرمون شمال طرف ته وغورزو لے شی، ”مالک خُدای دا فرمائی.

د بنی اسرائیلو نافرمانی

۳ ”نو بیا خو لار شی او په بیت ایل کښې بُتانو ته قربانی پېش کړئ. په جِلجال کښې نافرمانی جاری ساتی. هر سحر قربانی کوئ، او په هره درېمه ورځ خپله لسمه حِصه راوترئ. ۴ خمبیره روټۍ د شکرانې په طور پېش کړئ بیا په اوچت آواز د هغه قربانو اعلان وکړئ کومې چې تاسو په خپله خوبنې کوئ. ۵ چکه چې داسې کارونه کول تاسو بنی اسرائیل پېر خوبنۍ،“ دا مالک قادر مطلق خُدای فرمائی. ۶ ”ما په هر بشار لوړه راوسته او په هر کلی مې قحط راوستو. خو بیا هم تاسو ما ته واپس رانه غلې،“ مالک خُدای دا فرمائی. ۷ ”کله چې ستاسو فصل ته د باران سخت ضرورت وو نو ما د دې ورېدل بند کړل. ما په یو کلی باران وورولو خو په بل کلی مې ونډه ورولو. په یو پتني باران وشو، خو بل پتنه اوچ شو. ۸ خلق د اویو په لټون کښې کلی په کلی سرگردانه گرځېدل، خو هلته هم د خبسلو دپاره کافی اویه نه وې. خو بیا هم تاسو ما ته واپس رانه غلې،“ مالک خُدای دا فرمائی. ۹

”ما ستاسو په فصلونو او د انگورو په باغونو تلیا او بیماری راوسته. د قحطی مُلخانو ستاسو د اینخرو او د زیتونو ونې خورلې. خو تاسو بیا هم ما ته واپس رانه غلې،“ مالک خُدای دا فرمائی. ⑩ ”ما په تاسو وياګانې راوستلي خنګه مې چې په مِصریانو رالېدلې وي. ما ستاسو زلمی په توره ووژل، او ستاسو تول آسونه مې بوتلل. ما ستاسو په لښکر گاه کښې ستاسو پوزې د مړو د بوئ نه پکې کړې. خو تاسو بیا هم ما ته واپس رانه غلې،“ مالک خُدای دا فرمائی. ⑪ ”ما ستاسو خَه خلق تباہ کړل لکه خنګه چې مې د سدوم او عموره خلق تباہ کړی ټو. تاسو د هغه نیم سوزېدونکی لرګي په شان وئ کوم چې د اور نه رابنکلې شوې وی، خو تاسو بیا هم ما ته راونه گرڅېدئ،“ مالک خُدای دا فرمائی. ⑫ ”نو اے بنی اسرائیلو، تاسو به وګورئ چې زه درسره خَه کوم، نو ځکه زه درسره دا سې کوم، نو د خپل خُدای پاک سره د ملاقات دپاره تیار شئ، اے بنی اسرائیلو.“ ⑬ ځکه چې مالک خُدای هم هغه دی چا چې غرونه پېدا کړی دی، او هوا پې پېدا کړې ده، او خپل خیالات بنی آدم ته څرګندوی. هغه د سحر رنا په تیاره بدلوی او د زمکې په اوچتو ځایونو باندې گرځی. د هغه نوم مالک خُدای پاک، ربُ الافواج دی.

د بنی اسرائیلو سندري وئيل

۵ اے بنی اسرائیلو، زه چې د غم کومه سندره ستاسو په حقله وايم، هفې ته غور ونيسي، ⑭ ”پېغله بنی اسرائیل

راغورزپدله ده، بیا به هیڅکله دویاره نه راپاڅی. هغه په خپله زمکه یواځی راغورزپدلي ده چې هیڅوک به یې دویاره ونډروی. ”^۲ مالک قادر مطلق خُدائی داسې فرمائی، ”د بنی اسرائیل لو د یو بسار نه چې زر فوجیان د جنګ دیاره ولېږلے شی، نو صرف سل به په کښې پاتې شی، او چې د یو بل بسار نه یې سل فوجیان ولېږلے شی، نو صرف لس به په کښې واپس راشی.“ ^۳ مالک خُدائی د بنی اسرائیل لو قوم ته داسې فرمائی، ”ما ولټوئ نو تاسو به ژوندی پاتې شی. ^۴ مه بیت‌ایل لټوئ، او مه جِجال ته ھی، او مه بیرسبع ته سفر کوئ ھکه چې د جِجال خلق به یقیناً جلاوطن کړے شی، او بیت‌ایل به نیست و نابود کړے شی.“ ^۵ د مالک خُدائی طلبگار شی نو ژوندی به پاتې شی، گنې هغه به د یوسف خاندان لکه د اور وسوزوی، او بیت‌ایل به خاورې ایرې کړی او هیڅوک به داسې نه وی چې هغه اور مړ کړی. ^۶ تاسو هغه څوک یئ چې انصاف په گنډیر بدلوئ او صداقت په زمکه راغورزوئ. ^۷ هغه چا چې ستوري پېدا کړی دی، چا چې د ستورو غومپک پېدا کړے دی. او څوک چې تیاره د سحر په رنا بدلوی، او د ورځی رنا په شپه بدلوی. څوک چې د سمندر اویه راوغواړی او د زمکې په مخ یې وراړوی، د هغه نوم مالک خُدائی دی. ^۸ هغه په زورورو خلقو سمدستی تباہی راولی او د هفوئ مضبوطې قلعه کانې تباہ کوي. ^۹ تاسو د هفوئ نه نفرت کوئ څوک چې په عدالت کښې انصاف کوي، او هفوئ سپکوئ څوک چې حقیقت وائی. ^{۱۰} تاسو په غربیانانو ظلم کوئ او د هفوئ په غله د حد نه زیات تیکس لکوئ. نو په دې وجه اگر که تاسو د کانو نه بنائسته کورونه جور کړی دی خو تاسو به په هغې کښې نه

او سپږئ، اگر که تاسو د انگورو پک با غونه ګرلی دی خو

تاسو به د هغې میزے ونډه څښئ. **(۱۲)** ما ته پته ده چې ستاسو

جرمونه څومره پېر دی او ستاسو ګناهونه څومره لوئې دی.

تاسو په صادقانو ظلم کوئ او رشوتونه اخلي او د غربیانانو

سره په عدالت کېښې انصاف نه کوئ. **(۱۳)** نو په دې وجهه

هوبنیار انسان په دا سې وخت کېښې خاموشه وي، ځکه چې

زمانه پېره خرابه ده. **(۱۴)** د بنو لیتون کوئ او بدوسې مه

ګرځئ نو تاسو به ژوندی پاتې شئ. نو بیا به مالک خُدائی،

ربُ الافواج ستاسو مل وي، لکه څنګه چې تاسو دعوی کوئ

چې هغه ستاسو مل دی. **(۱۵)** د بدوسه نفرت کوئ او د نېکي

سره مینه کوئ، او په عدالت کېښې انصاف قائم کړئ. نو

کېدے شی چې مالک خُدائی، ربُ الافواج، د بنی اسرائیلو په

باقي پاتې شوو خلقو رحم وکړي. **(۱۶)** نو ځکه مالک خُدائی،

ربُ الافواج قادر مطلق خُدائی فرمائی، ”په ټولو کوڅو کېښې

به ژړاګانې وي او په هر چوک کېښې به د مړو ویر وي.

زمینداران د ماتم کولو دپاره راوغوبنتلى شی او کسبي ماتم

کوونکی به د ژړا دپاره راوغوبنتلى شی. **(۱۷)** د انگورو په

ټولو با غونو کېښې به ژړاګانې وي، ځکه چې زه به ستاسو د

سزا دپاره ستاسو په مینځ کېښې تېر شم،“ مالک خُدائی

فرمائی.

د مالک خُدائی ورځ

(۱۸) په تاسو دې افسوس وي څوک چې د مالک خُدائی د

قيامت د ورځې ارمان کوئ. تاسو ولې د مالک خُدائی د

قيامت د ورځې ارمان کوئ؟ دا به ستاسو دپاره د رنما نه بلکې

د تیارې ورخ وی. ۱۹ دا به د اسې وی لکه چې خوک د

ازمری نه تبنتی او مېلو ته مخامنځ شی، او یا خپل کور ته لار
شی او لاس په دبوال باندې کېبدی او مارې وچیچی. ۲۰

آو، د مالک خُدای د قیامت ورخ به تیاره او د ناؤمیدی سبب
وی. دې کښې به د خوشحالی یا د اُميد رنیا نه وی. ۲۱ ”زه“

ستاسو اخترونو نه سخت نفرت کوم او ستاسو مذهبی

محفلونه ما ته هیڅ خوشحالی نه راکوی. ۲۲ اگر که تاسو ما

ته سوزپدونکې ندرانې او د غلې ندرانې راپړئ، نو زه به دا

قبولي نه کرم. اگر که تاسو ما ته د خورب ځناورو د خپلې

خوبنې ندرانې پېش کړئ زه به دې ته هیڅ نظر ونه کرم. ۲۳

د خپلو سندرو شور زما نه اخوا کړئ، زه ستاسو د ریاب

ساز او ربدل نه غواړم. ۲۴ د دې په ځائی دې انصاف لکه د

اویو د چپو په شان ویهیږدی، او صداقت د هغه سیند په شان

چې هیڅکله نه او چېږدی. ۲۵ اے بنی اسرائیلو، کله چې تاسو

د څلوبېستو کالو دپاره په بیابان کښې وئ نو ما ته مو کله

قریانی او ندرانې راپړې دی خه؟ ۲۶ خو اوس چې تاسو د

سکوت بُت عبادت وکړو کوم چې تاسو خپل بادشاه منء، او

کیوان چې ستاسو په ستورو کښې معبد دی، نو تاسو به دا

بُتان په خپلو اوبرو ګرځوئ. ۲۷ نو په دې وجه به زه تاسو د

دمشق نه هم اخوا جلاوطن کرم،“ مالک خُدای فرمائی، د چا

نوم چې قادر مطلق خُدای دی.

د بنی اسرائیلو تباھی

۶ ۲۸ ”په تاسو دې افسوس وی خوک چې په صیون کښې

په آرام پراته يئ، او په تاسو هم څوک چې خپل ځان د

سامريې په غر محفوظ ګنئ. تاسو په بنی اسرائیلو کښی نامتو او مشهور يئ، چا له چې خلق د مدد غوبنستلو دپاره ورخی.

۱ تاسو ګلنې بسارته لار شئ او وګورئ چې هلته خه شوی دی. بیا د حمات لوئ بسارته لار شئ، او بیا په فلستیه کښی د جات بسارته ورکوز شئ. تاسو خود هفوئ نه خه زیات

بنه نه يئ؟ ولې ستاسو علاقه د هفوئ نه لویه ده خه؟ ۲

تاسو دا نه منئ چې د مصیبت هفه ورخ به راشی، بلکې تاسو د بې انصافی حکومت قائم کړے دی. ۳ په تاسو افسوس

چې د هاتی په غابنوونو په بناسته کړے شوی پالنگونو کښی او ده کېږئ او په حُجره کښی په کتونو کښی غزېږئ. تاسو د خوراک دپاره د خپلو رمو نه د خوبنې ګډوری او د خپل مال نه څريه سخی خوبنوي. ۴ تاسو په سریندو کښی بې مطلبه سازونه غبوي او خپل ځان د داؤد سره د برابرولو کوشش

کوئ. ۵ تاسو د میو پک جامونه څښئ او اعلى عطر

لګوئ، خو تاسو د خپل مُلک په تباھي خه خفگان نه کوئ.

۶ نو ځکه تاسو به اولنی خلق يئ چې جلاوطن به شئ، او ستاسو مېلې او غزېدل به ختم شی. ۷ قادر مطلق خُدائی

په خپل ذات قسم کړے دی. مالک خُدائی، ربُ الافواج

فرمائی، ”زه د یعقوب د غرور نه کرکه کوم، او د هفه

مضبوطو قلعه گانو نه نفترت کوم. زه به بسارت او په دې کښې

چې هر خه دی دشمن ته حواله کړم.“ ۸ که په یو خاندان

کښې لس سپری پاتې وی نو هفوئ به هم مړه شی. ۹ او

چې کله د هفوئ یو خپلوان راشی څوک چې د هفوئ د مرو

د دفن کولو ذمه وار وی او کور ته ورنوځی چې مړی رابهړ

کړی، نو هفه به د آخری بچ شوی کس نه تپوس وکړی، ”ایا

تا سره نور خوک شته؟“ نو هفه به وائی چې، ”نه،“ نو کله چې هفه ورته قسم خورل غواړۍ، نو بیا به هفه ورته ووائی چې، ”چپ شه، مونږ له په کار دی چې د مالک خُدای نوم وانه خلو.“ (۱۱) کله چې مالک خُدای حکم وکړی، نو بیا به هفه غټ او واړه کورونه درې وړې کړي. (۱۲) آیا آسونه په غټو کانو کښې منډې وهلے شی؟ آیا خوک په غویانو باندې سمندر قلبه کولے شی؟ خو تاسو انصاف په ګنډير بدل کړئ دے او د صداقت مېوه مو په بدی بدله کړې ده. (۱۳) تاسو د لودبار په فتح خوشحالی کوي، او وايئ چې، ”آیا مونږ په خپل طاقت سره قرنیم نه دے نیولے خه؟“ (۱۴) مالک خُدای، ربُ الافواج په خپله فرمائی چې، ”امې بنی اسرائیله، زه به ستا خلاف یو قوم درولپرم، چې په تاسو به د لیبوحمات نه تر عرابه وادی پورې ظلم کوي.“

د قحطی د مُلخانو په حقله رویا

(۱) قادر مطلق خُدای ما ته په رویا کښې دا وښودل چې، هغه د قحطی مُلخانو لښکرې د حملې دیاره تیارولې. دا په هفه وخت کښې وشول کله چې د بادشاہ د برخې وړومبې فصل رېبلې شوې وو او د دوېم فصل د راختلو وخت وو.

(۲) ما په خپله رویا کښې ولیدل چې د قحطی مُلخانو د زمکې ټول شینکې وڅورلو، نو بیا ما ووئیل چې، ”امې قادر مطلق خُدایه مونږ معاف کړه، ګنې مونږ به ژوندي پاتې نه شو، ځکه چې د بنی اسرائیلوقوم پېړ وړوکې ده.“ (۳) نو مالک خُدای خپله فېصله بدله کړه، چې، ”داسې به بیا کله ونه شی،“ مالک خُدای وفرمائیل.

د اور په حقله رویا

نو قادر مطلق خُدائی ما ته بله رویا و بنو دله، په رویا

کښې ما وکتل چې هغه تیارې کوي چې خپلو خلقو له د غت
اور په ذریعه سزا ورکړي. هغه اور د سمندر بېخ وسوزولو او
ټوله زمکه بې تباہ کړه. ۵ نو بیا ما چغې کړې، ”ای قادر
مطلق خُدائیه زه تا ته زاری کوم، بس کړه. ګنې موږ به
ژوندي پاتې نه شو، څکه چې د بنی اسرائیل لو قوم پېر
کمزورې ده.“ ۶ نو مالک خُدائی خپله فیصله بدله کړه،
چې، ”د اسې به بیا کله ونه شی.“ مالک قادر مطلق خُدائی دا
و فرمائیل.

د سال په حقله رویا

نو بیا ما ته مالک خُدائی یوه بله رویا و بنو دله. په دې
کښې ما ولیدل چې مالک خُدائی د یو د اسې دېوال په خوا
کښې ولاپ وو چې د سال سره جوړ وو او د هغه په لاس
کښې سال وو. ۷ او مالک خُدائی زما نه تپوس وکړو چې،
”عاموسه، تا ته خه بشکاری؟“ نو ما ورته جواب ورکړو چې،
”سال.“ بیا مالک خُدائی و فرمائیل، ”وګوره، زه د خپلو خلقو
بنی اسرائیل په مینځ کښې سال لګوم، زه به نور د هفوئ
کناهونه پړې نه بدم. ۸ په کومو علاقائي عبادتخانو کښې
چې د اسحاق اولاد عبادت کولو هغه به تباہ شی او د بنی
اسراءيلو مقدس ځایونه به هم کنډرې شی، او زه به د یريعام
خاندان نیست و نابود کرم.“

عاموس او امصیاہ

نو بیا د بیت ایل امام امصیاہ د اسرائیل بادشاہ یريعام له
دا خبر ورولپرلو چې، ”عاموس د بنی اسرائیلو په مینځ کښې
ستا خلاف سازشونه جوروی. د هغه وینا د برداشت نه بهر
ده. ۱۱ ڇکه چې عاموس داسې فرمائی چې، یريعام به په
تۇره مړ شی، او بنی اسرائیل به د خپل مُلک نه پردی مُلک ته
جلاؤطن کړے شی.“ ۱۲ بیا امصیاہ عاموس ته ووئیل،
”اے رویا کتونکیه، دلتہ نه اوچه. او واپس د یهوداھ مُلک ته
لاړ شه. هلتہ خپل رزق وکته او هلتہ خپل پېشگویانی کوه.
۱۳ دلتہ په بیت ایل کښې نورې پېشگویانی مه کوه، ڇکه چې
بادشاھی محل او بادشاھی عبادتخانه دلتہ ده.“ ۱۴ خو
عاموس امصیاہ ته جواب ورکړو، ”نه زه پېغمبر یم او نه د
پېغمبر زوئی یم، زه صرف یو شپون یم او د اینځر د ونو خیال
هم ساتم. ۱۵ خو مالک خُدائی زه د شپونتوب نه رارواں
کرم او حُکم ې راکرو چې، لاړ شه او زما خلقو اسرائیل ته
پېشگوئی وکړه. ۱۶ نو بیا اوس د مالک خُدائی کلام ته غور
شه. ته وائې چې، د بنی اسرائیل خلاف پېشگوئی مه کوه. او د
اسحاق د قوم خلاف تبلیغ بند کړه. ۱۷ نو په دې وجہ مالک
خُدائی دا فرمائی چې، ستا پنځی نه به د بنار کنجره جوره
شی، او ستا زامن او لونه به په تۇره مړه شی. ستا مُلک به
ناپ کړے شی او تقسیم به شی، او ته به په خپله په یو ناپاک
مُلک کښې مړ شې. او بنی اسرائیل به د خپل مُلک نه پردی
مُلک ته جلاؤطن کړے شی.“

ما ته مالک خُدائی یوه بله رویا و بنودله. په دې کښې د پختی مېوې یوه توکری ولیدله. ۱ مالک خُدائی تپوس وکړو، ”ای عاموسه، تا خَه ولیدل؟“ نو ما ورته جواب ورکړو، ”د پختی مېوې پکه توکری مې ولیدله.“ بیا مالک خُدائی ما ته وفرمائیل، ”زما د خلقو بنی اسرائیلو دپاره وخت پوخ شوې دی، زه به نور هفوئ د سزا نه بغير نه پرېبدم.“ ۲ قادر مطلق خُدائی فرمائی، ”په هغه ورخ، به د عبادتخانې سندري په ژړا او ماتم بدلي شي. پېر مرۍ به په هر ئه کښې په خاموشی پراته وی.“

د بنی اسرائیلو تباھی

۳ واورئ ای هغه خلقو څوک چې ضرورتمند راغورزوئ او د مُلک غربیانان تباھ کوي. ۴ تاسو خپل ځان سره وايئ چې، ”کله به د نوې میاشت ورخ ختمه شي او کله به د سبت ورخ تېره شي چې مونږ خپل د غلې ګودامونه کولاو کړو او غله خرڅه کړو؟ او مونږ ناپ تول کښې چل ول وکړو، او د څیزونو قیمتونه اوچت کړو، او په تله کښې تکی او دوکه وکړو. ۵ غربیانان په سپینو زرو او ضرورتمند په یوه جوړه خپلو اخلو، او غنم هم د بوسو سره خرڅوو.“ ۶ هغه مالک خُدائی چې یعقوب ورباندې فخر کوي قسم وکړو چې، ”زه به هیڅکله هغه کارونه هېر نه کرم چې دوئ کړی دی. ۷ د دې په وجه به زمکه ولزیبوی او څوک هم چې په دې مُلک کښې او سیبری هغه به ماتم کوي. لکه څنګه چې په مصر کښې د نیل دریاب د سپلاب په وخت کښې اوچتیبوی داسې

بې توله زمکه اوچته شى، او بىا به دوباره كېنى. ⑨ مالك قادر مطلق خُدائى فرمائى، ”په هغه ورخ بې زه نمر په نيمه ورخ بىكته كرم او په زمکه بې په رنما ورخ تياره راولم. ⑩ زه به ستاسو مذهبى اخترونه په ماتم بدل كرم او ستاسو د خوشحالى تولې سندري بې د غم په سندرو بدلې كرم. زه بې په تولو د تاپت جامپ واغوندمه او سرونە بې پري گنجيان كرم. خلق بې داسې ماتم كوى لكه چې اېك يو زوئي بې مېرى. هغه ورخ بې خومره سخته وي. ⑪ قادر مطلق خُدائى فرمائى، ”هغه ورخى راروانى دى، كله چې زه په زمکه باندى قحط راولم. خو دا به د لوړې او تندې قحط نه وي، بلکې دا به د خُدائى پاك د کلام د نه اورېدلو قحط وي. ⑫ خلق بې د يو سمندر نه بل سمندر پوري او د شمال نه تر مشرق پوري گرخى، چې د مالك خُدائى کلام ولتوى، خو دوئ بې بېدا نه كرى. ⑬ په هغه ورخ بې بنسائىسته پېغلى او څوانان د تندې نه بې هوشه شى. ⑭ کوم خلق چې د سامریه په شرمېدلو بُتانو قسم خورى، او يا وائى چې اىے دان، زمونږ دې ستا په خُدائى قسم وي، او يا وائى چې اىے بيرسبع، زمونږ دې ستا په خُدائى قسم وي، نو داسې خلق بې راوغورزېدې او بىا به د پاڅېدو جوګه نه وي.“

بنى اسرائىيل به تباھ كېرى شى

٩ ما ولیدل چې مالك خُدائى د قربانگاه سره ولاړ وو. او هغه وفرمائىيل چې، ”د عبادتگاه د ستنتو پاس سرونە ووهى چې بنیادونه بې ولرزېدې. د خلقو په سرونو بې بىكته

راوغورزوئ، خوک چې ژوندی پاتې شى هفوئ بە زە پە تۇرە

مەئە كرم. يو بە هم ونە تبىتى، او هيچ خوک بە پاتې نە شى.

٢ كە هفوئ زمكە وكنى او لاندى عالم اروح تە هم كوز

شى، نو زما لاسونە بە يې د ھلتە نە هم راوبىاسى. كە هفوئ

آسمان تە هم و خېزى، نو زە بە يې ھلتە نە بىكتە راكوز كرم.

٣ كە هفوئ د كرمل غر پە سر هم خپل ځانونه پېت کرى،

زە بە يې ھلتە هم ولتوم او راگېر بە يې كرم. كە هفوئ زما نە

د سمندر پە بېخ كېنىپى پېت شى، نو زە بە ھلتە سمندرى مار لە

حُكم وركرم چې وې چىچى. ٤ كە د هفوئ دشمنان هفوئ

جلاؤطن كرى، نو ھلتە بە زە تۇري تە د هفوئ د قتلولو حُكم

وركرم. زە بە خپل نظر پە هفوئ وساتم د هفوئ د فائىدى

دپارە نە بلکى د هفوئ د نقصان دپارە.” ٥ مالىك خُدائى،

ربُ الافواج خُدائى، چې زمكى لە لاس وروپى نو زمكە ويلى

شى. او د هفي تول خلق ماتم كوى. تولە زمكە داسې

اوچتىرى لكه خنگە چې د سېلاپ پە وخت دريائى نىل

راوچتىرى، او بىا واپس بىكتە كىرى. ٦ د مالىك خُدائى

محل بىرە تر آسمانە پورى رسىبى، او د هفي بنىاد يې پە زمكە

اپسىز دىرى، هغە د سمندر نە او بىا راوبىاسى او د باران پە

شكلى يې دوبارە پە زمكە راوروى. د هغە نوم مالىك خُدائى

دى. ٧ مالىك خُدائى فرمائى، ”امى بنى إسرائىللو، ولې تاسو

گنىپى ما تە د ايتھوپيا د خلقۇ نە پېر اهم نە يې خە؟ ما بنى

إسرائىل د مصر نە راواويستل، خو ما فلستيان هم د كريتى نە

او آراميان مې د قير نە هم راواويستل. ٨ گورە، زە قادر

مطلق خُدائى د بنى إسرائىللو گناھگارە قوم وينم. زە بە دا د

زمكى د مخ نە ختم كرم. خو زە بە هيڭكلە د يعقوب خاندان

مكمل نە ختموم. مالىك خُدائى فرمائى. ٩ نو زە بە حُكم

ورکرم، او زه به د بنی اسرائیلو قوم په نورو قومونو کښې داسې چان کرم لکه څنګه چې په چج غله چان کېږي، او یو کانې به هم په غله کښې ترې نه لار نه شی. تول ګناه ګار چې زما په خلقو کښې دی په توره به مره شی، هفوئ تول به مره شی چې داسې وائي، نه به په مونږ افت راځي او نه به تباہ کېږو.

د بنی اسرائیلو بیا آبادېدل

 په هغه ورخ به زه د داؤد نړېدلے کور بیا آباد کرم. زه به د دې خراب شوی دپوالونه جوړ کرم او کنډر به یې بیا ودان کرم او لکه د پخوا په شان به یې بیا آباد کرم، نو بنی اسرائیل به د ادوم په پاتې ځایونو قبضه وکړي او په تولو هغه قومونو به قبضه وکړي چې زما په نوم دی.“ دا د مالک خُدای فرمان دی، څوک چې به دا هر څه کوي. مالک خُدای فرمائی چې، ”هغه ورځې راروانې دی چې فصلونه به پېر زیات وی. او فصل رېبلو له به دومره وخت پکار وی چې ټله کوونکی به فصل رېبونکو پسې زمکه تیاروی. د انګورو فصل به هم، هم داسې وی، د انګورو د زیاتوالی په وجه به د هغې نه د رس ویستلو دپاره دومره وخت پکار وی چې ورسره به تخم کرونکی خپل کر شروع کړي. د زیاتوالی له وجي به نوي می د غرونو نه راخاڅي او د تولو غوندو نه به رابهېږي. زه به خپل جلاوطنه خلق بنی اسرائیل واپس راولم، هفوئ به خپل کنډر شوی بساړونه بیا آباد کړي او په کښې به اوسيېږي، هفوئ به د انګورو باғونه وکړي او د دې میې به څښۍ، هفوئ به باғونه وکړي او د دې مېوه به

خوری. ۱۵ زه به بنی اسرائیل د هفوئ په خپل مُلک کېښې وکرم، او دوئ به هیڅکله بیا د بېخ نه راونه ويستله شی د هغه مُلک نه چې ما ورته ورکړئ دی، ”ستاسو مالک خُدای دا فرمائی.